

Anloo is een dorp dat veel toeristen trekt vanwege de prachtige omgeving waar wandelen een lust is. Het dorp bezit ook een karakteristieke kerk; de Magnuskerk. De Magnuskerk is één van de oudste kerken van Drenthe en heeft een bijzondere toren. De kerk was in het verleden een markant punt in de omgeving en is in de jaren dat de kerk er staat ontelbare keren vanuit alle 'hoeken en gaten' geschilderd of getekend. In de loop der jaren is het landschap rond Anloo (te) rijk geworden aan bomen die het zicht op de Magnuskerk hebben verminderd. De vereniging historisch Anloo is initiatiefnemer en bezig om twee projecten uit te voeren. Het hoofdproject is het verzamelen van schilderijen van de Magnuskerk die vervolgens gedigitaliseerd in een boekwerkje worden opgenomen. Een eerste ronde heeft al ruim 100 inzendingen opgeleverd. Als sub-project hangt hier het klokluiden van de Magnuskerk onder.

Het doel van het project is tweeledig. Aan de ene kant is dat het bevorderen van de belangstelling voor de geschiedenis van Anloo en het behoud van de historische waarden in het dorp. Aan de andere kant wil men op speelse wijze de mensen bewust maken van de belevingskwaliteit van het dorpslandschap van Anloo. Centraal hierin staat de middeleeuwse Magnuskerk. Dit onder het motto 'geef de Magnuskerk een plek in het landschap en geef het landschap de Magnuskerk terug'.

De Vereniging Historisch Anloo heeft het project uitgevoerd en er zijn al zo'n 25 inwoners die het diploma van klokkenluider hebben behaald.

Juryrapport

Romdom Magnus

Kern: Anloo

Initiatiefnemer: Vereniging Historisch Anloo

Opgesteld door: Marrie Blaauw-Smit en Gerard Meijers

De klokken worden door leden van dat gilde elke zaterdagmiddag om 17.00 uur geluid om daarmee de klokkenluiderstraditie in ere te houden. Vroeger werden de klokken geluid als er werk te doen was in het dorp waar hulp van dorpingen voor nodig was.

In het boekwerk dat gemaakt wordt, wordt naast een selectie van de gedigitaliseerde schilderijen (er zijn er inmiddels 200 verzameld, dat was wel even schrikken voor de projecttrekkers omdat er veel uitzoek- en documentatiewerk uit voorkomt), ook een wandelroute vermeld die voert langs de punten waar de schilderijen zijn gemaakt. Dit boekje als projectresultaat is voor het einde van de projectperiode afgemaakt. Dat is met een knap staaltje vakmanschap gedaan door de vereniging, waarvan elk lid verplicht is een bijdrage te leveren aan activiteiten van de vereniging. Om de wandelroute vorm te geven is o.a. hulp van Staatsbosbeheer nodig, omdat zij het gebied rondom Anloo grotendeels in beheer heeft. Staatsbosbeheer heeft die hulp toegezegd en zorgt er voor dat de route in het voorjaar van 2015 gewandeld kan worden. Het gehele project wordt op een symposium van "Vijftig jaar Drentsche Aa" gepresenteerd aan belangstellenden.

Het eindresultaat mag er zijn en het is ook duidelijk dat er veel werk op de leden van de werkgroep is afgekomen en dat Anloo als dorp leeft.

Het aantal van 200 schilderijen geeft aan dat er veel belangstelling is voor wat er in en om de Magnuskerk van Anloo gebeurt.

Daar het de Vereniging Historisch Anloo met veel inzet en door secuur te werken een mooi resultaat heeft geboekt om de historie van Anloo en de Magnuskerk in beeld te brengen, is het predicaat KERN MET PIT zeker verdiend.